

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 826/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1	W. M.	w dniu 18 marca 2019 roku na terenie firmy (...) sp. z o.o. sp. komandytowa z siedzibą w S., podczas uboju trzody chlewnej znęcał się nad trzema knurami, poprzez dokonanie na nich zabiegów kastracji, nie posiadając do tego	

		wymaganych uprawnień oraz niezgodnie z zasadami sztuki lekarsko – weterynaryjnej, bez zachowania koniecznej ostrożności i oględności oraz w sposób sprawiający ból, któremu można było zapobiec, to jest czyn z art. 35 ust. 2 ustawy o ochronie zwierząt w zw. z art. 12 § 1 k.k.	
1.1.2.	J. L. (1)	w dniu 18 marca 2019 roku na terenie firmy (...) sp. z o.o. sp. komandytowa z siedzibą w S., podczas uboju trzody chlewnej nakłaniał W. M. do znęcania się nad trzema knurami ze szczególnym okrucieństwem, polegającego na dokonaniu zabiegów kastracji na żywych zwierzętach, bez znieczulenia, nie posiadając do tego wymaganych uprawnień, niezgodnie z zasadami sztuki lekarsko – weterynaryjnej, bez zachowania koniecznej ostrożności i oględności oraz w sposób sprawiający ból, któremu można było zapobiec, to jest o czyn z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 35 ust. 2 ustawy o ochronie zwierząt	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. J. L. (1) ma 40 lat, wykształcenie zawodowe - rzeźnik. Osiąga dochód	dane osobopoznawcze	171, 144 – 145, 148	

miesięczny 4800 zł netto. Jest właścicielem domu, samochodu, ziemi i lasu – orientacyjna wartość majątku wynosi 200 000 – 300 000 zł. J. L. (1) nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo. Nie był karany sądownie. Jest żonaty, ma jedno małoletnie dziecko.			
załącznik do protokołu przesłuchania	147		
wykaz ksiąg wieczystych	123 - 128		
dane o karalności	182		
2. W. M. ma 37 lat, wykształcenie zawodowe - rzeźnik. Osiąga dochód miesięczny 2500 zł netto. Jest właścicielem domu i samochodu – orientacyjna wartość majątku wynosi 250 000 zł. W. M. nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo. Nie był karany sądownie. Jest żonaty, ma dwoje małoletnich dzieci.	dane osobopoznawcze	171v, 85 – 86, 106 – 107, 99	
załącznik do protokołu przesłuchania	88		
zaświadczenie o zatrudnieniu	134		
dane o karalności	181		
3. W dniu 18 marca 2019 roku do zakładu (...) w S. przyjechał transport trzody chlewnej w ilości 110 sztuk świń, z czego trzy	wyjaśnienia oskarżonego J. L. (1)	171v – 172, 146	

knury z tego transportu, w wieku powyżej 7 dni, posiadały jądra.

Pani J. B., zatrudniona w w/w zakładzie jako specjalista ds. jakości, wydała polecenie podległemu jej J. L. (1), zatrudnionemu jako brygadzysta, aby trzy knury z jądrami zostały wykastrowane na koniec uboju, po ich uprzednim ogluszeniu, a po wykastrowaniu zabite. J. L. (1) takiej treści polecenie jak otrzymał od p. B. przekazał podległemu mu W. M..

W. M. wykastrował trzy knury przyżyciowo, to jest przed wytrzewieniem, ale po ich uprzednim ogluszeniu, zgodnie z otrzymanym poleceniem. Zabieg ogluszenia, wykonywany prądem, wyłącza funkcje czuciowe zwierzęcia. Zwierzę po oszołomieniu nie odczuwa bólu, ani innego rodzaju bodźców.

Widoczne na nagraniu z monitoringu zabrudzenie zadu jednego z knurów może być zabrudzeniem kałowym, mogło też powstać w wyniku pogryzienia z innymi osobnikami bądź doznania urazu przez zwierzę podczas przepędu o ostre elementy. Miejsce gdzie W. M. dokonał kastracji nie jest objęte monitoringiem.

wyjaśnienia oskarżonego W. M.	172 – 173, 87, 108		
częściowo zeznania świadka G. D.	173 – 174v, 35 - 36		
częściowo zeznania świadka D. K.	174v, 40		
częściowo zeznania świadka J. B.	175 – 177, 46		
częściowo zeznania świadka J. L. (2)	177 – 177v, 50		
częściowo zeznania świadka P. W.	183 – 186, 17		
nagranie z monitoringu	13		
protokół oględzin rzeczy	21 - 25		
kserokopia dokumentacji pracowniczej	53 - 81		
protokół kontroli	3 - 7		
protokół ze szkolenia	8		
oświadczenia	9 - 12		
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1	W. M.	w dniu 18 marca 2019 roku na terenie firmy	

		<p>(...) sp. z o.o. sp. komandytowa z siedzibą w S., podczas uboju trzody chlewnej znęcał się nad trzema knurami, poprzez dokonanie na nich zabiegów kastracji, nie posiadając do tego wymaganych uprawnień oraz niezgodnie z zasadami sztuki lekarsko – weterynaryjnej, bez zachowania koniecznej ostrożności i oględności oraz w sposób sprawiający ból, któremu można było zapobiec, to jest czyn z art. 35 ust. 2 ustawy o ochronie zwierząt w zw. z art. 12 § 1 k.k.</p>	
1.2.2.	J. L. (1)	<p>w dniu 18 marca 2019 roku na terenie firmy (...) sp. z o.o. sp. komandytowa z siedzibą w S., podczas uboju trzody chlewnej nakłaniał W. M. do znęcania się nad trzema knurami ze szczególnym okrucieństwem, polegającego na dokonaniu zabiegów kastracji na żywych zwierzętach, bez znieczulenia, nie posiadając do tego wymaganych uprawnień, niezgodnie z zasadami sztuki lekarsko – weterynaryjnej, bez zachowania koniecznej ostrożności i oględności oraz w sposób sprawiający ból, któremu można było zapobiec, to jest o czyn z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 35 ust. 2 ustawy o ochronie zwierząt</p>	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Do wykastrowania zwierząt przez W. M. doszło podczas przepędzania – między magazynem żywca, a miejscem do głuszenia zwierząt oraz przed ogłuszeniem knurów.	brak		
J. L. (1) chciał, aby W. M. wykastrował knury przyżyciowo, w sposób sprawiający im ból i cierpienie.	brak		
J. B. w dniu 18 marca 2019 roku na terenie zakładu (...) nie przekazała J. L. (1) polecenia wykastrowania knurów przez podległych mu pracowników.	zeznania świadka J. B.	175 - 177	
1. Ocena DOWODÓW			
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1	dane osobopoznawcze	Zgromadzone dowody w postaci wymienionych dokumentów zostały sporządzone przez uprawnione oraz powołane do tego osoby, w zakresie ich kompetencji, zgodnie z obowiązującymi procedurami i nie budzą żadnych wątpliwości Sądu	

		co do swojej wiarygodności i prawdziwości.	
załącznik do protokołu przesłuchania			
wykaz ksiąg wieczystych			
dane o karalności			
2	dane osobopoznawcze	Zgromadzone dowody w postaci wymienionych dokumentów zostały sporządzone przez uprawnione oraz powołane do tego osoby, w zakresie ich kompetencji, zgodnie z obowiązującymi procedurami i nie budzą żadnych wątpliwości Sądu co do swojej wiarygodności i prawdziwości.	
załącznik do protokołu przesłuchania			
zaświadczenie o zatrudnieniu			
dane o karalności			
3	wyjaśnienia oskarżonego J. L. (1)	Sąd w całości obdarzył wiarą wyjaśnienia oskarżonego J. L. (1) i poczynił na ich podstawie ustalenia faktyczne w sprawie. Sąd miał na względzie, że wyjaśnienia tego oskarżonego były tożsame i spójne na wszystkich etapach postępowania i w ocenie Sądu zrelacjonował on wiernie	

organom postępowania przygotowawczego, a następnie Sądowi przebieg zdarzeń z dnia 18 marca 2019 roku, to jest jakiej dokładnie treści polecenie otrzymał od specjalisty ds. jakości p. J. B. i kolejno przekazał podległemu mu W. M.. Wyjaśnienia oskarżonego J. L. (1) korespondują z wyjaśnieniami współoskarżonego W. M. oraz z oświadczeniem sporządzonym przez J. L. (1) bezpośrednio po zdarzeniu (k. 9 akt sprawy). J. L. (1) jasno i kategorycznie wyjaśnił przesłuchiwany na etapie postępowania przygotowawczego, iż p. B. kazała najpierw ogłuszyć knury prądem, potem takie ogłuszone zwierzęta wykastrować, a następnie zabić. Wyjaśnił również, że wykastrowanie zwierzęcia przed jego uśmierceniem ma na celu pozbawienia go zapachu płciowego, co jakkolwiek nie jest stricte przekazaniem przez oskarżonego wiedzy o faktach, to tłumaczy sens i realność wydania polecenia jak wyżej (w przeciwieństwie do jakiegokolwiek motywacji w ewentualnym postąpieniu oskarżonych w sposób odmienny, o czym za chwilę). W sposób tożsamy co do brzmienia polecenia otrzymanego od p. B. wyjaśnił oskarżony J. L. (1) na etapie postępowania jurysdykcyjnego. Na prawdzie również w ocenie

		<p>Sądu polegają wyjaśnienia oskarżonego złożone przed Sądem, że „po tamtej akcji przychodzi p. B. i mówi, że trzeba to zrobić po wytrzewieniu”, bowiem pozostaje to w zgodzie w szczególności z protokołem ze szkolenia z dnia 26 marca 2019 roku jak na k. 8 akt sprawy oraz zeznaniami J. B. jak na k. 175, że przed tym incydem nie mówiła o sposobie postępowania z knurami niewykastrowanymi na szkoleniach. Dlatego w ocenie Sądu na prawdzie polegają wyjaśnienia oskarżonego J. L. (1), iż prawidłowe procedury zaczęto wdrażać po wydarzeniach z 18 marca 2019 roku, natomiast w dniu objętym zarzutem wydane zostało polecenie wykastrowania po oszołomieniu, a przed wykrwawieniem, prawdopodobnie celem pozbycia się przykrego zapachu płciowego.</p>	
<p>wyjaśnienia oskarżonego W. M.</p>	<p>Sąd w pełni obdarzył wiarą wyjaśnienia oskarżonego W. M.. Konsekwentnie i od swoich pierwszych wyjaśnień podawał bowiem, że wykastrowania knurów dokonał zgodnie z poleceniem przełożonych, co koresponduje z wyjaśnieniami współoskarżonego J. L. (1). W. M. przekazał treść polecenia otrzymanego od J. L. (1) w zasadzie tożsamej treści jak ten</p>		

ostatni otrzymał od p. B., zgodnie z ocenionymi wyżej wyjaśnieniami, to jest że najpierw miał ogłuszyć zwierzęta prądem, potem te nieprzytomne i ogłuszone zwierzęta wykastrować, a potem zabić i tak też uczynił. W sposób tożsamy i konsekwentny oskarżony W. M. wyjaśniał na rozprawie głównej przed Sądem, to jest że kastracji dokonał po oszołomieniu knurów. W. M. wyjaśnił Sądowi, że polecenie takiej treści J. L. (1) otrzymał uprzednio od p. J. B., co koresponduje z wyjaśnieniami współoskarżonego L.. Sąd dał również wiarę wyjaśnieniom oskarżonego M., że zwierzęta mogą się skaleczyć podczas przepędu, ponieważ pozostaje to w zgodzie z zeznaniami przesłuchanych w sprawie świadków. Również oskarżony M., podobnie jak współoskarżony L., jako prawdopodobny motyw takiego polecenia pracodawcy podał, aby mięso nie zatrzymało zapachu płciowego, w konsekwencji aby nie było do wyrzucenia i nie pociągnęło to za sobą w konsekwencji strat dla firmy, co w ocenie Sądu zasługuje na uwzględnienie, bo w braku jakiegokolwiek polecenia ze strony przełożonych w zakresie kastracji (jak przed Sądem zeznawała

	<p>świadek B., o czym za chwilę), a mimo to wydanie takiej treści polecenia przez p. L. panu M. i wykonanie tegoż przez tego ostatniego mogłoby pociągnąć za sobą dla obu z nich konsekwencje dyscyplinarne. Gdyby tak jak zeznawała przed Sądem świadek B. w ogóle nie poleciła kastracji panu L., to zwierzęta zostałyby jedynie ogłuszone i zabite – nie byłoby żadnego powodu, aby któryś z oskarżonych postąpił w sposób odmienny w braku takiego polecenia.</p>	
częściowo zeznania świadka G. D.	<p>Sąd częściowo oparł się na zeznaniach świadka G. D. przy czynieniu ustaleń faktycznych w sprawie. Zważyć należy, że świadek jako lekarz weterynarii, który sprawował nadzór w zakładzie (...) w dniu zdarzenia ujawnił również fakt, że trzy samce przywiezione rano w tym dniu z jądrami zostały ich pozbawione, jednak co istotne – nie był obecny przy samym momencie kastracji żadnego ze zwierząt, a miejsce gdzie tego dokonano nie jest objęte monitoringiem. Sąd pomocniczo oparł się na zeznaniach świadka z etapu postępowania przygotowawczego co do tego, jak prawidłowo powinna wyglądać procedura ubicia świń, jak również jak prawidłowo powinien być wykonany zabieg kastracji na</p>	

żywych zwierzętach. Na prawdzie w ocenie Sądu polegały zeznania świadka złożone przed Sądem, iż do wycięcia jąder u trzech osobników męskich trzody chlewnej doszło przyżyciowo, czego w swych wyjaśnieniach nie kwestionowali również oskarżeni, jednak świadek nie mógł wykluczyć, że do kastracji doszło po ogłuszeniu

(„zakrwawienie zadów może też mieć miejsce po ogłuszeniu” – zeznania świadka k. 174). Na prawdzie w ocenie Sądu polegały zeznania świadka D. jako lekarza weterynarii, że on nie precyzował p. B. w przeprowadzonej rozmowie momentu, w którym mają być wykastrowane knury (gdyż jak zeznał dla niego było to oczywiste), co nie podważa ustalenia Sądu, że moment ten doprecyzowała p. B. w poleceniu do p. L. – jako specjalista ds. jakości w sposób oczywisty chciała w ten sposób (to jest wydając polecenie kastracji przyżyciowo) zminimalizować straty dla zakładu (...). Sąd obdarzył wiarę zeznania świadka G. D. co do tego, że po ogłuszeniu zwierzę nie czuje i nie odczuwa bólu, bowiem w tym zakresie wszystkie osobowe źródła dowodowe korespondowały, a nadto świadkowie D. i W. są z wykształcenia lekarzami weterynarii, toteż takie

		<p>ich depozycje nie pozostawiają wątpliwości. Sąd oparł się również na zeznaniach świadka, czyniąc ustalenie że do obrażeń i zakrwawienia zwierząt (jak choćby tych widocznych u knurów podczas przepędu na dowodowym nagraniu z monitoringu) może dojść w wyniku pogryzień z innymi osobnikami, jak również dochodzi do urazów zwierząt na tym terenie.</p>	
<p>częściowo zeznania świadka D. K.</p>		<p>Sąd nie znalazł podstaw, by poddawać w wątpliwość zeznania świadka D. K., jednak jedynie pomocniczo legły one u podstaw ustaleń faktycznych w sprawie, bowiem świadek zatrudniony był na stanowisku skupowego, jedynie asystował W. M. podczas przepędu, sam nie wykonał kastracji u knurów, jak też nie był przy niej obecny, ani nie ma wiedzy, w którym momencie zwierzęta zostały pozbawione jąder. Świadek nie był również obecny przy rozmowie między p. L. a p. M., ani przy rozmowie między p. B. a p. L..</p>	
<p>częściowo zeznania świadka J. B.</p>		<p>Sąd jedynie częściowo oparł się na zeznaniach świadka J. B. mając na względzie, że zeznania świadka z etapu postępowania przygotowawczego i</p>	

sądowego miejscami znacząco różnią się, zachodzą również różnice między zeznaniami świadka B. a uznanymi przez Sąd za wiarygodne wyjaśnieniami współoskarżonych, jak też z całości zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym dokumentacji zakładowej, wynika w ocenie Sądu, że świadek J. B. składając zeznania bardziej starała się przedstawić prawidłowe procedury postępowania gdy idzie o dobrostan zwierząt, w tym w zakresie kastracji knurów, aniżeli wiernie zrelacjonować zdarzenia z dnia 18 marca 2019 roku, w tym zwłaszcza treść jej rozmowy z J. L. (1). M. składając zeznania na etapie postępowania przygotowawczego świadek J. B. zeznała, że w rozmowie z lekarzem weterynarii G. D. postanowili, że te trzy knury najpierw zostaną ogłuszone prądem, potem zabite, a kolejno wykastrowane przy standardowej obróbce, podczas gdy G. D. zeznał, że nie precyzował w rozmowie z p. B. momentu w którym mają być wykastrowane knury, bowiem dla niego było to oczywiste. Dalej świadek B. zeznała, że takiej też treści polecenie wydała p. L., to jest że zwierzęta najpierw mają być ogłuszone,

następnie zabite, a kolejno ma nastąpić usunięcie narządów płciowych. W ocenie Sądu jednakże faktyczna treść polecenia wydana przez p. B. p. L. była inna – taka jak to wynika ze spójnych na wszystkich etapach postępowania wyjaśnień oskarżonych – to jest iż wykastrowanie miało nastąpić po ogłuszeniu, ale jeszcze przyżyciowo. Zeznania świadka B. złożone przed organami postępowania przygotowawczego miały w ocenie Sądu na celu przedstawienie jej w korzystnym świetle, na tym wstępnym etapie postępowania przygotowawczego i przed przedstawieniem jeszcze komukolwiek zarzutów, jako specjalisty ds. jakości w zakładzie (...), od której pierwotnie wyszło polecenie, które w istocie zainicjowało całe niniejsze postępowanie. Dlatego świadek przedstawiła sposób procedowania zgodny z procedurami i że zgodnie z nimi miała też wydać polecenie p. L., co w ocenie Sądu nie odzwierciedla faktycznej treści tego polecenia i sekwencji czynności do wykonania. Przy ocenie zeznań świadka J. B. trzeba szczególnie podkreślić, że zeznając przed Sądem (k. 175) stwierdziła, że nie przekazywała p. L. o wykastrowaniu. Nie potrafiła w logiczny

	<p>sposób wytłumaczyć, dlaczego dla odmiany na etapie postępowania przygotowawczego przytoczyła dokładną treść polecenia wydanego p. L. (które to zeznania nie podały jednak faktycznej treści tego polecenia, o czym wyżej). Próbowała tłumaczyć, że jakoby nie mówiła nic p. L. o wykastrowaniu, bo standardowe jest że to się odbywa podczas wytrzywania, by za chwilę zeznań że procedura była niestandardowa, bo to była pierwsza sytuacja, że do zakładu przyjechały knury i dopiero wówczas ta tematyka została wprowadzona do szkoleń. Natomiast Sąd obdarzył wiarą zeznania świadka, iż na tej trasie zwierzę może ulec obrażeniom oraz że ogłuszona świnia pozostaje bez czucia, bowiem koresponduje to z zeznaniami pozostałych świadków oraz wyjaśnieniami oskarżonych.</p>	
<p>częściowo zeznania świadka J. L. (2)</p>	<p>Sąd obdarzył wiarą zeznania świadka J. L. (2), jednak nie miały one zasadniczego znaczenia dla rozstrzygnięcia, bowiem J. L. (2) nie był świadkiem zdarzeń objętych zarzutami, jak też nie był obecny przy rozmowie między p. B. a p. L. oraz między p. L. a p. M.. Relacją o tym, jakiej treści polecenie p. B. miała przekazać p.</p>	

	<p>L., a ten kolejno p. M. świadek czerpał jedynie od p. B. i wiedzę tą powziął po zdarzeniach. Również na podstawie zeznań świadka J. L. (2) Sąd ustalił, że zwierzęta mogą doznać obrażeń na terenie zakładu, np. przez wyszczerbione płytki, pręty. Zeznania świadka J. L. (2) dodatkowo podważają wiarygodność zeznań świadka J. B. z etapu postępowania jurysdykcyjnego, bowiem zeznał on że p. B. miała przekazać brygadziście (czyli p. L.), kiedy knury mają być wykastrowane, czemu ta przed Sądem zaprzeczała.</p>	
<p>częściowo zeznania świadka P. W.</p>	<p>Sąd nie znalazł zasadniczo podstaw by poddawać w wątpliwość zeznania świadka P. W., jednak jedynie pomocniczo legły one u podstaw ustaleń faktycznych w sprawie, bowiem jako lekarz weterynarii przeprowadził postępowanie wyjaśniające w zakładzie (...) już po zdarzeniach objętych zarzutami. Na prawdzie polegają zeznania świadka z etapu postępowania przygotowawczego, iż zabieg kastracji u trzech knurów został wykonany niezgodnie z zasadami sztuki lekarskiej i w sposób niezgodny z prawem, co jednak samo przez się nie świadczy o realizacji wszystkich znamion czynu zabronionego, o czym</p>	

dalej w części rozważaniowej. Natomiast na prawdzie w ocenie Sądu nie polegają zeznania świadka, iż do wykastrowania zwierząt przez W. M. doszło podczas przepędzania – między magazynem żywca, a miejscem do głuszenia zwierząt, bowiem te depozycje świadka z etapu postępowania przygotowawczego oparte były zasadniczo na widocznych na nagraniu z monitoringu śladach na zwierzętach gdy dotarły do wydzielonej strefy głuszenia, bo jednak jak ustalono w toku postępowania dowodowego nie świadczy w sposób bezsporny o ranach pokastracyjnych, a równie dobrze może być zabrudzeniem kałowym (nagranie z monitoringu nie jest zbyt wyraźne) lub urazem powstałym w innych okolicznościach. Depozycje świadka, iż nie jest prawdą co przekazał mu w toku kontroli W. M., że kastracji knurów dokonał po ogłuszeniu są jedynie oceną świadka, a nie relacją o faktach. Z jednej strony świadek wyraził taką opinię, a przed Sądem zeznał, że niemożliwe jest wykastrowanie trzech knurów w trakcie swobodnego przepędzania, chociażby ze względu na ich masę. Zwracali na to uwagę również pozostali

	<p>przesłuchanie w sprawie świadkowie. Sąd obdarzył również wiarą zeznania świadka jako lekarza weterynarii, iż po ogłuszeniu zwierzę nie czuje bólu.</p>	
nagranie z monitoringu	<p>Sąd łącznie ocenił nagranie z monitoringu i sporządzony na jego podstawie protokół oględzin rzeczy, nie znajdując powodów by poddawać je w wątpliwość. Zasadnicze znaczenie ma jednak to, że dowodowy monitoring nie obejmował miejsca kastracji knurów. Natomiast widoczne jest na nim po pierwsze przepędzanie zwierząt przez W. M. i D. K., a ślady na zwierzętach jak już powiedziano mogą być ich ubarwieniem, zabrudzeniem bądź skaleczeniem np. w transporcie lub w wyniku pogryzienia przez inne osobniki, a po wtóre widoczne są już podwieszane zwierzęta z zakrwawionymi zadami (w takim stanie zostały ujawnione przez obecnego podczas uboju G. D.), toteż na pewno doszło do usunięcia im jąder przez W. M. przed uśmierceniem, ale nie przemawia to za równie prostym wnioskiem, że również przed ogłuszeniem.</p>	
protokół oględzin rzeczy		

<p>kserokopia dokumentacji pracowniczej</p>	<p>Sąd w pełni walorem wiarygodności obdarzył przedmiotowe dokumenty. Ustalono na ich podstawie w szczególności zależności służbowe między oskarżonymi a p. B., fakt że zarówno J. L. (1), jak i W. M. otrzymali pisemną naganą w wyniku zdarzeń z dnia 18 marca 2019 roku oraz jakiej treści notatkę służbową sporządzono po zdarzeniach z dnia 18 marca 2019 roku (k. 61 akt sprawy). Szczególnie znamienne jest odręczny wpis W. M. jak na k. 61v, tożsamy z jego konsekwentnymi na wszystkich etapach postępowania wyjaśnieniami, iż wycięcia jąder u knurów dokonał po oślepieniu zwierząt.</p>	
<p>protokół kontroli</p>	<p>Sąd za w pełni wiarygodny uznał przedmiotowy dokument, który jednakże odzwierciedla jedynie fakt dokonania kontroli w zakładzie (...) w dniu 20 marca 2019 roku przez lekarzy weterynarii P. W. i K. R., a w dniach 18 – 21 marca 2019 roku przez lekarza weterynarii G. D., a nie zastępuję ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd.</p>	
<p>protokół ze szkolenia</p>	<p>Dokument sporządzony przez uprawnioną do tego osobą, w zakresie jej kompetencji, odzwierciedla fakt przeprowadzenia</p>	

	szkolenia, które miało na cele zapoznanie pracowników z zakładu (...) z zasadami humanitarnego postępowania ze zwierzętami przed i podczas uboju w dniu 26 marca 2019 roku, to jest już po zdarzeniach objętych zarzutami.		
oświadczenia	Mając na względzie zakaz zastępowania dowodów z zeznań i wyjaśnień treścią pism Sąd jedynie posiłkował się przedmiotowymi oświadczeniami, mając na względzie że oświadczenia W. M. i J. L. (1) są tożsame z ich jednolitymi w toku całego postępowania wyjaśnieniami.		
<i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1. 1.2.2.	częściowe zeznania świadka J. B.	Ocenie łącznie w pkt 2.1.3.	
<i>1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU</i>			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	I	W. M.
	II	J. L. (1)	

<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia</p>	
<p>W. M. stanął pod zarzutem tego, że w dniu 18 marca 2019 roku na terenie firmy (...) sp. z o.o. sp. komandytowa z siedzibą w S., podczas uboju trzody chlewnej znęcał się nad trzema knurami, poprzez dokonanie na nich zabiegów kastracji, nie posiadając do tego wymaganych uprawnień oraz niezgodnie z zasadami sztuki lekarsko – weterynaryjnej, bez zachowania koniecznej ostrożności i oględności oraz w sposób sprawiający ból, któremu można było zapobiec, to jest czynu z art. 35 ust. 2 ustawy o ochronie zwierząt w zw. z art. 12 § 1 k.k.</p> <p>Natomiast J. L. (1) stanął pod zarzutem tego, że w dniu 18 marca 2019 roku na terenie firmy (...) sp. z o.o. sp. komandytowa z siedzibą w S., podczas uboju trzody chlewnej nakłaniał W. M. do znęcania się nad trzema knurami ze szczególnym okrucieństwem, polegającego na dokonaniu zabiegów kastracji na żywych zwierzętach, bez znieczulenia, nie posiadając do tego wymaganych uprawnień, niezgodnie z zasadami sztuki lekarsko –</p>	

weterynaryjnej, bez zachowania koniecznej ostrożności i oględności oraz w sposób sprawiający ból, któremu można było zapobiec, to jest o czynu z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 35 ust. 2 ustawy o ochronie zwierząt.

Ponieważ podstawą rozstrzygnięcia uniewinniającego w przypadku obu oskarżonych było dekompletacja znamion czynu zabronionego w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, rozważania co do obojgu oskarżonych Sąd poczyni łącznie.

Art. 35 ust. 2 w/w ustawy stanowi, że jeżeli sprawa czynu określonego w ust. 1a (kto znęca się nad zwierzęciem) działa ze szczególnym okrucieństwem podlega karze pozbawienia wolności do lat 3. Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o ochronie zwierząt znęcanie nad zwierzętami oznacza zadawanie lub świadome dopuszczanie do zadawania bólu lub cierpień, a w szczególności dokonywania na zwierzęciu zabiegów i operacji chirurgicznych przez osoby nieposiadające wymaganych uprawnień bądź niezgodnie z zasadami sztuki lekarsko – weterynaryjnej, bez zachowania koniecznej ostrożności i oględności

oraz w sposób sprawiający ból, któremu można było zapobiec (pkt 8). Znęcanie z istoty swojej oznacza chęć zadawania cierpień i od strony podmiotowej wymaga zamiaru bezpośredniego. Jak zauważono w glosie do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 16 listopada 2009 roku w sprawie o sygn. akt V KK 187/09 (autorstwa M. W.) w przypadku art. 6 ust. 2 pkt 8 ustawy o ochronie zwierząt możliwa jest sytuacja, gdy sprawca bez uprawnień sam podejmuje się dokonania zabiegu, np. leczniczego, na zwierzęciu, obojętnie z jakiej motywacji, jednak doprowadza w ten sposób przez swoją niekompetencję do cierpienia zwierzęcia. Innymi słowy warunkiem koniecznym przypisania przestępstwa znęcania jest doprowadzenie swoim działaniem bądź zaniechaniem do cierpienia czy bólu zwierzęcia.

W niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości Sądu, że w dniu 18 marca 2019 roku W. M. dokonał na trzech knurach zabiegów kastracji, nie posiadając do tego wymaganych uprawnień oraz niezgodnie z zasadami sztuki lekarsko – weterynaryjnej, bez zachowania koniecznej ostrożności i oględności, a J. L. (1) mu takie polecenie wydał. Zgodnie

bowiem z § 23 ust. 1 pkt 2d), ust. 3 i ust. 6 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 lutego 2010 roku w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymywaniu gatunków zwierząt gospodarskich, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej świnie poddaje się zabiegom związanym z kastracją samców z zastosowaniem technik niepowodujących rozrywania tkanek, a zabieg ten może być wykonany u świń po ukończeniu 7. dnia życia wyłącznie po zastosowaniu długotrwałego znieczulenia.

Jednakże postępowanie dowodowe przeprowadzone w sprawie nie doprowadziło do ustalenia, że dokonanie kastracji na trzech knurach przez W. M. doprowadziło do zadaniu zwierzętom bólu i cierpienia. W świetle ocenionych wyżej dowodów Sąd poczynił bowiem ustalenie, że do przedmiotowej kastracji doszło po ogłuszeniu świń prądem, w wyniku czego zwierzę nie odczuwa bodźców, w tym bodźców bólowych, choć pozostaje jeszcze żywe. Wobec takich ustaleń Sąd nie znalazł podstaw po przypisania oskarżonemu

W. M. przestępstwa znęcania nad zwierzętami, dla którego bytu w świetle przytoczonej definicji ustawowej konieczne jest sprawianie zwierzęciu bólu, a co za tym idzie – brak również podstaw do przypisania oskarżonemu J. L. (1) podżegania do tego czynu.

Na marginesie wskazać należy, że brak jakiegokolwiek potencjalnej motywacji do popełnienia zarzucanego czynu po stronie oskarżonych. W przeciwieństwie do pracodawcy nie mieli oni interesu w wykastrowaniu zwierząt przyżyciowo tak aby pozbawić je zapachu płciowego, ponieważ nawet jeżeli mięso zostaje zutyilizowane nie wpływa to na ich wynagrodzenie. Postąpili zgodnie z poleceniem p. B., postępowanie dowodowe w żaden sposób nie wykazało aby umyślnie chcieli zadać ból zwierzętom.

Znęcanie nad zwierzęciem polegać musi na umyślnym zadawaniu bólu fizycznego, traktowaniem go w sposób niehumanitarny, a materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie nie prowadzi do takich ustaleń, jako że do wykastrowania knurów doszło do ogluszenia wyłączającym czucie, co zadecydowało o wydaniu

<p>wyroku uniewinniającego co do obojga oskarżonych.</p> <p>Podstawę takiego rozstrzygnięcia stanowi art. 17 § 1 pkt. 2 k.p.k. w zw. z art. 414 § 1 zd. 2 k.p.k.</p>			
<p>1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>1.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>1.inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			

1.Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	W punkcie III wyroku Sąd na podstawie powołanych przepisów rozstrzygnął o kosztach obrony udzielonej oskarżonemu W. M. z urzędu, uwzględniając ilość terminów rozprawy głównej.	
IV	Zgodnie z art. 632 pkt. 2 k.p.k., Sąd uniewinniając oskarżonych od zarzucanych im czynów obciążył kosztami postępowania Skarb Państwa.	
1.Podpis		
K., 18 maja 2021 roku		